

Medrese-i Yusufiye Nedir?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
یٰٓثَ فِی السِّجْنِ یَضَعُ سِینَیْنِ

["... Yusuf daha nice yıllar zindanda kaldı." (Yusuf, 12/42)] **ayetinin ihbarı ve sırrıyla Yusuf Aleyhisselam mahpusların piridir. Ve hapishane bir nevi Medrese-i Yusufiye olur.**"(1)

Bu sözler, hayatı boyunca Kuran ahlakını insanlara anlatan ve sadece bu nedenle bazı çevrelerin düşmanlığını kazanarak suçsuz yere 30 yılını sürgünlerde ve hapishanelerde geçirmiş olan, 20. yüzyılın en büyük İslam alimlerinden Bediüzzaman Said Nursi'ye aittir.

Bediüzzaman'ın bu sözünde hapishane için **"Yusuf Medresesi"** tanımını kullanmasının **"Yusuf Medresesi"** olmasının nedeni ise şöyledir:

İnsanları yalnızca Allah'a kulluk etmeye ve güzel ahlaklı olmaya çağıran samimi Müslümanlar için, hiçbir suçları bulunmadığı halde zaman zaman yaşamak zorunda bırakıldıkları hapishaneler, manevi açıdan çok güzel birer eğitim ve nefsi terbiye yeridirler. Diğer bir deyişle, müminler için hapishaneler birer medrese hükmündedirler.

Bu medreselerin Yusuf ismiyle anılmalarının nedeni ise, -Kuran'da bildirildiği üzere- Allah'a imanı ve güzel ahlakı ile tanınan Hz. Yusuf'un suçsuz yere hapis yatmış olmasıdır. Hz. Yusuf, kendisinin suçsuz olduğuna dair deliller apaçık ortada olmasına rağmen, Allah'ın dinini anlatan bir insan olduğu için iftiraya uğramış, ardından hapse atılmış ve yıllar yılı hapiste kalmıştır.

Bu olaylar esnasında, başına her gelenin Allah'tan bir hayır olduğunu bilmiş, hapiste dahi tebliğ vazifesine devam ederek diğer mahkumlara Allah'ın varlığını ve güzel ahlakı anlatmış, hapis hayatı boyunca asla bir şikayette bulunmamıştır. İşte onun bu tavrı, kendisinden sonra gelen tüm müminlere de güzel bir örnek teşkil etmiştir.

Hz. Yusuf'tan başka İmam-ı A'zam, İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel ve yakın tarihimizde Bediüzzaman Said Nursi hazretleri de Allah'ı ve dini inkar eden, müminlerin samimiyetlerini takdir edemeyen kişiler tarafından haksız yere hapse atılmışlardır.

Bu değerli İslam büyükleri de aynı Hz. Yusuf gibi başlarına gelen zorluk ve sıkıntıyı kendileri için bir nimet bilmişler, ahiretteki karşılığını düşünerek sevinmişlerdir.

Hapis hayatındaki zorlukların kendileri için manevi bir eğitim, bir nevi inzivaya çekilme olduğunu düşünerek, hapiste değil de Medrese-i Yusufiye'de olduklarını kabul etmişlerdir.

Ömrünün büyük bir bölümünü Medrese-i Yusufiye'de geçirmiş olması nedeniyle, Bediüzzaman Said Nursi, Denizli hapishanesinde yazdığı Meyve Risalesi'nde hapishaneyi bir medrese olarak gördüğünü şöyle ifade eder:

"... Eskiden beri az bir ihaneti ve tahakkümü kaldıramadığım halde; sizi yeminle temin ederim ki ahirete imanın nuru ve kuvveti bana öyle bir sabır ve tahammül ve teselli ve metanet, belki mücahidane, karlı bir imtihan dersinde daha büyük bir mükafatı kazanmak için bir şevk verdi ki, ben bu risalenin başında dediğim gibi, kendimi Medrese-i Yusufiye ünvanına layık bir güzel ve hayırlı medresede biliyorum."(2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Şualar, On Birinci Şua \(Meyve Risalesi\)](#)

(2) bk. [age., Sekizinci Meselenin Bir Hülasesi.](#)